

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۹/۲۹

عبدالباری جهانی

خیام - جهانی

قسمت هشتم

ترجمه اشعاری چند از سروده های حضرت "عمر خیام" رض بزبان زیبای پشتو از قلم عبدالباری جهانی

پیری دیدم بخواب مست خفته
وز گرد شعور خانه تن رفته
می خورده و مست خفته و آشفته
والله لطیف به عبادِه گفته

«خیام»

ما بوډا مست له شرابو بیده ولیدی یارانو
نه په غم کی و د عقل نه په بند کی د رندانو
بیخبره له جهانہ دا یو ذکر یی په خوله و
په والله چی مهربان دی خدای پر خپلو بندگانو

«جهانی»

بنگر ز صبا دامن گل چاک شده
بلبل ز جمال گل طربناک شده
در سایه گل نشین که بسیار این گل
در خاک فرو ریزد و ما خاک شده

«خیام»

د سهار نسیم الوتی د غوتی گرېوان څیرېری
د گلونو له جماله بلبلان دي چی مستیری
نن دگل سیوري ته کښینه چی گیدی د دي گلونو
رژېدلي دي پر خاورو زموږ په شانی خاوری کیږی

«جهانی»

این چرخ چو کاسی است نگون افتاده
در وی همه زیرکان زبون افتاده
در دوستی شیشه و ساغر نگرید
لب بر لب و در میانه خون افتاده

«خیام»

دا فلک لکه کاسه ده را لوېدلي سرنگونه
پکښی عقل سر گردان دی پکښی بند دي تدبیرونه
له دوستی در معلومیږی د مینا او د جامونو
خوله پر خوله یې سره ایښي پک له وینو لري زړونه

«جهانی»

ای بیخبر از کار جهان هیچ نه ای
بنیاد تو بادست از آن هیچ نه ای
شد حد و وجود تو میان دو عدم
اطراف تو هیچ است در میان هیچ نه ای

«خیام»

بیخبره له عالمه ته نیستی یی په جهان کی
ستا بنیاد ولاړ پر باد دی بل څه نسته په میدان کی
چی سرحد ستا د وجود یی دوه عدمه دی ټاکلی
دواړو خواو ته دي هیڅ دي ته هیڅ نه یی په دا میان کي

«جهانی»

اندیشه عمر بیش در شصت منه
هر جا که قدم نهی بجز مست منه
ز آن پیش که از خاک و گلت کوزه کنند
رو کوزه فروش و کاسه از دست منه

«خیام»

اندېښنه د عمر مه کړه له شپیتو کلو د پاسه
دلته هر قدم چی اخلې په مستیو ورته راسه
یوه ورځ به دي له خاورو کلان کوزه کي جوړه
ژر کوزه له اوږو کښیږده پیاله مه ایږده له لاسه

«جهانی»

ماييم خريدار مي كهنه و نو
وانگاه فروشنده عالم بد و جو
گفتي كه پس از مرگ كجا خواهي رفت
مي پيش من آر هر كجا خواهي رو

«خيام»

مور راغلي يو چي واخلو زاره نوي شرابونه
مور په دوو اوربشو خرڅ كړل عالمونه جنتونه
څه پوښتي له عاقبت په پسله مرگه چيري ځمه
ته چي هرچيرته ځي ولاړ سه ماته راوړه ډك جامونه

«جهاني»

بردار پيالو و سبو اي دلجو
برگرد به گرد سبزه زار و لب جو
كين چرخ بسي قد بتان مهر و
صد بار پيالو كرد و صد بار سبو

«خيام»

پيالو پورته كه نگاره چي تيربزي دا وختونه
له پايكوبه به كړو مستي هم ويالي هم چمنونه
چي دا ستا په شاني ښكلي فلک ډبري خوري كړي
په سل ځله يي پيالي كړي په سل ځله يي جامونه

«جهاني»

این چرخ فلک بهر هلاک من و تو
قصدی دارد به جان پاک من و تو
بر سبزه نشین بتا که بس دیر نماند
تا سبزه برون دمد ز خاک من و تو
«خیام»

دا فلک مور دواره وژني زړه يې نه راته صبر پري
زما او ستا په ځان راغلی له دې لاری نه ستنيري
چی لا نه وي ښکاره سوې شنه سبزه زموږ پر قبرونو
راسه کښينو په سبزه کی بنایستي ورځی تیر پري

«جهانی»

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این شاعر و نویسنده معزز را مطالعه کنند،
میتوانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

برای مطالعه بخش های اول تا هفتم بالای لینک آتی کلیک فرمائید:
قسمت هفتم

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۷.pdf

خیام – جهانی قسمت هفتم
jahani_a_bahari_khayaam_jahaani_۷.pdf